

Kommunalbestyrelser efter at have konstitueret sig og indhentet Erklæringer fra Grundejerforeningerne og Lejerforeningerne kunde vælge Medlemmerne til de nye Nævn, der til den Tid maatte komme. I alle Tilfælde kunde jeg ønske, at den lille Tilføjelse, der staar i § 21, om, at Loven kan ophæves ved kongelig Anordning, faldt bort. Jeg mistænker paa ingen Maade den højtærede Indenrigsminister for at skulle ville ophæve Loven, uden at der forelaa rimelig Grund dertil. Men det forekommer mig at være saa vigtigt et Spørgsmaal, om denne Lov skal ophæves eller ikke, at det naturligt tilkommer Rigsdagen at træffe Bestemmelse derom. I øvrigt vil jeg antage, at denne Lov ikke til sin Tid kan ophæves med et Pennestrøg, men at man maa indføre Overgangsbestemmelser, som er knap saa strenge som de nugældende.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Simonsen) var inde paa et Spørgsmaal vedrørende § 1, 2det Stykke, som ogsaa jeg har haft min Opmærksomhed henvendt paa. Der staar nemlig, at i de Kommuner, i hvilke Nævn nedsættes i Medfør af denne Lov eller er nedsatte, kan Kommunalbestyrelsen træffe Bestemmelse om Ophævelse af Nævnet. Der staar jo netop i Motiverne, at det er ønskeligt, at der tilvejebringes nogen Sikkerhed for Grundejere og Lejere med Hensyn til disse Forhold. Jeg er tilbøjelig til at tro, at navnlig hvis Loven udstrækkes til at gælde til 1921, og hvis den faar en Affattelse, svarende til den, der her foreligger, saaledes at Forholdene i nogen Grad skærpes for Grundejerne, kunde der være et og andet Byraad, hvor den saakaldte Borgergruppe har Flertal, som vilde bestemme sig til ganske at ophæve Institutionen Huslejenævn i den paagældende Kommune, og det vilde være et grumme uheldigt Resultat. Hvis man vil tale om Indgreb i Kommunernes Selvstyre, vil jeg henvise til, at der f. Eks. i den svenske Lov staar, at Kongen kan anordne, at Loven skal anvendes i andre Kommuner end dem, hvor det er vedtaget at den skal indføres. Jeg vil finde det rimeligst, at en Kommune, hvor der for Tiden er et Huslejenævn, ikke har Ret til at træffe Bestemmelse om Ophævelse af Nævnet, i alt

Fald ikke medmindre Indenrigsministeren dertil giver sit Samtykke.

Med Hensyn til Lovforslagets § 2 har jeg et Par Bemærkninger at gøre. Det staar mig ikke aldeles klart, om Stillingen som Formand for et Nævn er borgerligt Ombud. Jeg tror, Paragraffen skal fortolkes saaledes, men jeg vil gerne have det udtrykkelig udtalt. Ligesom det blev udtalt af Venstres Ordfører, at der var Grund til at faa Bestemmelser om, under hvilke Betingelser Medlemmer af Nævnene kunde fratræde, tror jeg ogsaa, det nu vilde være rimeligt at faa en Bestemmelse i Paragraffen om, under hvilke Omstændigheder Formanden i Nævnet kan fratræde. Der er nu, som det ogsaa fremgaar af Motiverne, Huslejenævn i ikke mindre end 135 Kommuner rundt omkring i Landet, og dersom disse Valg af Nævnenes Formænd, som Retsbetjentene træffer, nu skal være gældende i 3 Aar, kan der fremkomme et eller andet Forhold, som vil gøre det ønskeligt, at der kan finde et Skifte Sted. Naturligvis vil disse Valg altid ske saaledes, at der vælges en Mand til Formand, som ikke udpræget staar paa den ene eller den anden Side, men man kunde f. Eks. tænke sig, at den Mand, der er valgt til Formand, slutter sig saa stærkt enten til Grundejerforeningens eller til Lejerforeningens Interesser, at han ikke længere er i Besiddelse af den Upartiskhed, som var Forudsætningen for hans Valg. Der er — dette er kun en ubetydelig Bemærkning — i Paragraffen indflettet en Bestemmelse om, hvorledes det skal gaa efter Retsplejelovens Ikrafttræden: da er det Formanden i Østre Landsret, der skal beskikke Nævnsformændene her i København. Der kunde maa ske være Grund til en Tilføjelse, thi i de Kommuner, hvor der bliver een Dommer for borgerlige Sager og een for Straffesager, maa det vel være Dommeren i borgerlige Sager, som skal beskikke Formanden. — Allersidst i Paragraffen er der tilsat disse 4 Ord: „efter vedkommende Parts Valg“; de staar ikke i den nugældende Lov. Det forekommer mig rimeligst, at det er Nævnene selv, der træffer Bestemmelse om, hvorvidt Parterne skal afgive skriftlig eller mundtlig Udtalelse overfor Nævnet, men i alt Fald synes jeg, det kan